

Venstre faar Regeringen uden at have Flertallet af Vælgerne bag sig, og det er i Virkeligheden Tilfældet i Øjeblikket, idet det kun er 40 pCt. af de af Vælgerne afgivne Stemmer, der har givet Regeringspartiet det Flertal, paa hvilket Regeringen er dannet. Det er ogsaa det, overfor hvilket jeg i min Betænkning har fremdraget et endnu mere fældende Eksempel fra Norge, hvor et Parti med 40 pCt., altsaa med $\frac{2}{5}$ af Vælgerstemmerne, har faaet ikke mindre end $\frac{3}{5}$ af Repræsentationen i Tinget og dermed fast Fodfæste for sin Regering. Det er denne Uretfærdighed og Ubillighed, som absolut maa bort, hvis man vil have, at Folketingsflertallet skal være bestemmende for, hvorledes Landet regeres.

Den ærede Minister sagde, at han saa ingen Ulykke i, at ved det ene Valg var Flertallet paa Lolland Venstre, ved det næste Valg Højre. Nej, men Ulykken er den, at derved blev meget nær Halvdelen af Vælgerne paa hele Lolland i een Rigsdagsperiode ganske uden Indflydelse paa Rigsdagen, og det er det, man vil have bort og kunde faa bort gennem Forholdstalsvalg.

Med Hensyn til dette Spørgsmaal staar tilbage for mig kun at omtale de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). Det ærede Medlem gav sin absolutte Tilslutning til Forholdstalsvalg, men sagde, at uagtet han maatte finde Forholdstalsvalg til Folketinget absolut ønskeligt, vilde han ikke kunne stemme for mit Forslag. Han motiverede det nærmest med, at jeg havde stillet Spørgsmaalet om Formen, hvorunder Forholdstalsvalg skulde finde Sted, frit, men han tilføjede, at selv om mit Ændringsforslag fuldt ud havde haft den Form, han ønskede det skulde have i Grundloven, vilde han dog, som Sagen nu laa, stemme imod det.

Der er faldet andre Udtalelser, som synes mig at motivere, at man som mit Forslag lader Valgloven bestemme Formen for Forholdstalsvalg. Uanset disse vilde jeg dog, hvis Forudsætningen for at faa indført Forholdstalsvalg var, at den Form for Forholdstalsvalg, som det ærede Medlem fra Kalundborg ønskede, blev den, der blev grundlovfæstet, ogsaa kunne acceptere dette.

Naar imidlertid det ærede Medlem nu uanset sin Tilslutning til Kravet om Forholdstalsvalg alligevel stemmer mod Forslaget, saa følger deraf ganske naturligt, hvad jeg i øvrigt har været forberedt paa, at en Afstemning om dette Forslag

slet ikke vil blive en tro Udtalelse for, hvorledes Tingets Flertal stiller sig til det, derfor forekommer det mig naturligt at tage mit Ændringsforslag tilbage.

Jeg ønsker dog endnu overfor den højtærede Konseilspræsident at sige følgende: Han kom med en Udtalelse, som den ærede Ordfører gav sin Tilslutning, han glædede sig over, at jeg betragtede det foreliggende Lovforslag som et godt Forhandlingsgrundlag. Jeg ved ikke, hvordan jeg har udtrykt mig, men jeg tror, jeg har udtrykt mig saaledes, at de Hovedlinier, som Regeringen har lagt ved sit Forslag, giver et Forhandlingsgrundlag, som maa være det, hvorpaa vi forhaabentlig kan bygge en Forstaaelse om Sagen under dens videre Gang, medens jeg med Hensyn til selve Lovforslaget, som det foreligger, ganske vist har saa afgørende Indvendinger, at der kan jeg ikke finde det saa tilfredsstillende, som et Forhandlingsgrundlag gerne skulde være. Det forekommer mig imidlertid, at Udviklingen heraf er noget, som hører mere hjemme under tredie Behandling, saa disse Indvendinger mod Lovforslaget i al Almindelighed skal jeg vente med at fremsætte til Sagens tredie Behandling her i Tinget.

Formanden: Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han først senere vil tage sit Ændringsforslag tilbage.

Hammerich: Nej, jeg mener det rigtigt at tage det tilbage nu, idet en Afstemning om det ikke vil give noget Udtryk for, hvilken Tilslutning det egentlig har her i Tinget. Altsaa, jeg tager det tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 2 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Borgbjerg: Til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) skal jeg sige, at der efter min Mening ikke er nogen stor Fornøjelse ved at svare en sekundær Ordfører for et Parti, hvad det ærede Medlem ofte er, særlig da ikke, naar Indholdet af hans Tale ikke er prima Varer, og det forekommer det mig ikke at være denne Gang. Men naar det ærede Medlem henvendte sig direkte til mig som mit Partis Ordfører i denne Sag og bebrejdede os, at vi ikke, som han mente, havde gjort Alvor af, hvad jeg udtalte ved første Behandling, at ønske Spørgsmaalet